

בס"ד ג' תמוז ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19: 32
 צאת השבת - 20: 23
 רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1114
 @ בשבת, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל
שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
 @ ביום ראשון, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).
 @ ביום רביעי בערב מתחילין "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטי"ד: "ויפתח הגלעד"
 (שופטים יא')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלת

פרשת חוקת

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21: 30

מלעי"נ הפרשה:

- ➔ **פרה אדומה** - הכהן מטהר את הטמאים.
- ➔ דינים שונים באשר לטומאת המת.
- ➔ מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
- ➔ ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
- ➔ משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
- ➔ תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
- ➔ נקש הנחושת. (כל הנשוד ראה אותו וחי).

❏ "ויקחו אל"ך פרה אדומה תמימה..."

"תמימה" = אותיות **"המתים"**. לעתיד כשיקצו ישיני
 עפר יטהרם אפר הפרה.

❏ **"זאת חקת התורה"**

אומר התרגום "דא גזירת אורייתא", המשנה ברורה
 סי' תק"פ מביא, שנהגו יחידים להתענות בעש"ק פר'
 חקת, שבו-ביום נשרפו 24 קרנות מלאות בספרים,
 והרבה עשו שאלת חלום, וענו להם "דא גזירת
 אורייתא", מפני שצריכים להתחזק בלימוד התורה,
 ולכן נקבע יום התענית לעש"ק פ' חוקת ולא לפי היום
 בחודש שאירע בו.

❏ **"זאת חקת התורה אשר צוה ה'"**

"צוה" בגמטריה 101. אם רוצה אתה שתיחקק בך
 התורה, **תלמד 101 פעמים**, "לאמר" - לא-מר כלומר,
 לא במירות, אלא בחשק ובנעימות. (תורת הפרשה)

❏ **"וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו, טמא הוא"**

פירוש, כלי חרס אם לא סגור היטב טמא הוא, מפני
 שנכנסת הטומאה לאוירו. בעלי-מוסר אומרים: "כל
 כלי פתוח" מי שיש לו פה פתוח ומדבר דיבורים
 האסורים ולא סגור את פיו כשצריך, "טמא הוא" סימן
 טומאה יש בו.

❏ **"ויבכו את אהרן שלושים יום כל בית ישראל"**

ואילו במיתת משה רבינו נאמר: "ויבכו בני ישראל את
 משה" (דברים לד -ח). מדוע לא נאמר "כל בית
 ישראל" כשם שנאמר אצל אהרן? אלא, מפרש רש"י
 הטעם, משום שעל משה בכו בני ישראל - רק הזכרים,
 ואילו על אהרן, מתוך שהיה רודף שלום ונותן שלום
 ומטיל אהבה בין איש לרעהו ובין אשה לבעלה, בכו
 "כל בית ישראל". זכרים ונקבות.

❏ **"ויאמרו חטאו כי דיברנו בה' ויך התפלל אל**

ה'... ויתפלל משה בעד העם" (פרק כא-ז)

אמר חז"ל במדרש: "ידעו שדברו במשה ונשתטחו לפניו
 ואמרו התפלל אל ה' ויסר מעלינו את הנחש.

"ויתפלל" - להודיע ענוותנותו של משה שלא נשתהה
 לבקש עליהם רחמים, ולהודיע כח התשובה, כיון שאמרו
 חטאנו מיד נתרצה להם שאין המוחל נעשה אכזרי.

❏ **"אדם כי ימות באוהל..."**

אמר רבי יונתן (שבת פג): "לעולם אל ימנע אדם את עצמו
 מבית המדרש ומדברי תורה, ואפילו בשעת מיתה" שנאמר
 "זאת התורה אדם כי ימות באוהל", אפילו בשעת מיתה
 תהא עוסק בתורה.

❏ **"באר חפרוה שרים" (כא' יח)**

הגאון רבי שלמה טביב זצ"ל, ביאר כי בפסוק זה רמזו,
 שמי שנעשה לו נס, עליו למחר להודות ולשבח להקב"ה על
 ניסיו וחסדיו שעשה עמו. וזה: **"באר חפרוה שרים"**,
 ראשי תיבות **"שבח"** וסופי תיבות **"מהר"**, ללמד כי מי
 שנעשה לו נס ועליו לשבח ולהודות לה' לא ימתין אלא
 יודה להקב"ה מיד.

❏ **"ב' פעמים כתוב בפרשה מיתת צדיקים מכפרת,**
פעם הראשונה, שנסמכה מיתת מרים לפרה-אדומה מה
פרה מכפרת אף מיתת צדיקים כן, ופעם שניה, למה
נסמכה מיתת אהרן לבגדי כהונה? מה בגדי-כהונה
מכפרים, אף מיתת צדיקים כן. מסביר ה"אור החמה",
מפני שבגדי כהונה אינם מכפרים על כל העבירות, לכן
צריך את שניהם.

פינת הניבים והפתגמים

המלמד את בן חברו מצילו מדינה של גיהנם

ביכולתו של אדם להציל את חברו שהלך לבית עולמו
 מדינה של גיהנם ואף להכניסו לוגן עדן על ידי שמלמד
 את בנו תורה ומדריכו בדרך הישרה.

בספר "יש נוחלין" מביא בשם זוהר חדש, שבא מת לר'
 עקיבא בחלום לאחר שלמד את בנו תפילה, ואמר כן:
 כשאמר בני הפטרה, הקלו לי מדינה של גיהנם. וכשעבר
 בני לפני התיבה להתפלל בציבור ואמר קדיש, קרעו לי
 זור דיני מכל וכל. ובשעה שזכה לתורה, נתנו לי חלק בן עדן.

הסירו מפתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות אבידה ומציאה (המשך)

מכל מלמד השכלתי כח הדיבור פרשת חקת

"יוסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והייתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת היא"

הפסוק רומז לנו על שני סוגי אנשים ושני סוגי בחירות בחייו של האדם, ועל כל אחד מהם יש חיוב להביא את הארסנל שלו האישי. ורק הוא מחליט ויחליט או יחליטו בשבילו האם לטוב והאם למוטב. לומדים זאת מהרישא **"ויוסף איש טהור"** כל אחד והמספוא והתבואה והפת שאותה יאכל לעתיד לבוא. שנאמר הכל בידי שמיים, שזה שלא זכה יאכל את המספוא והתבואה הגשמית, ואילו זה שזכה חוץ מיראת שמיים זכה גם לאכול פת בבחינת **"צדיק אוכל לשבע נפשו..."** שזוהי הפת שקידש בה את האמצעים וברך לפני ואחרי האכילה והשתיה. וקידש את המותר לו וכל שכן את האסור לו, שנאמר ברישא **"ויוסף איש טהור..."** ולומדים מהפסוק שקיים את כל התרי"ג מצוות, הכיצד? מהתיבה **"את"** דהיינו **"מאת"** ובזה שקיים את הכלל של רבי עקיבא ע"ה **"ואהבת לרעך כמוך"** אזי גם ענייני כהונה וענייני לוויים זוכה גם בהם. התיבה **"אפר"** אותיות **"פאר"** שאלו התפילין שנאמר בפסוק **"והניח..."** וקיים את התיבה **"מחוץ"** ר"ת **מצוות צדקות וגמילות חסדים**. ועוד רמז על עניני התפילות שנאמר **"למחנה"** אותיות **"למנחה"** שזוהי גם תפילת מנחה וגם כל המצוות שאלו כל התפילות. נאמר **"במקום טהור..."** והיכן הוא המקום הטהור? אלו הבתי כנסיות ובתי המדרשות ובכל מקום שיהודי נמצא שם ומשאיר רושם רוחני ומקדש את המקום. הרי נאמר בפרקי אבות (פרק רביעי משנה ג') **"אל תהי בו לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום"**. וזה החיוב לאדם שאין לו שניה, רגע, שעה, יום, יממה, שבוע, חודש, שנה, וכן בכל מקום שנמצא, חוץ מהמקומות שאסרה בהם התורה לדבר דברי תורה או להרהר בדברי תורה. שזוהי מהות היהודי שכל עוד הנר דולק ונשמתו בתוכו מחוייב הוא בכל המצוות בשבתה. לכן נאמרו גם בפסוק וגם במשנה פעמיים עניין של טהור... איש טהור... במקום טהור... אין לך אדם... שאין לו מקום... נלמד מן הקישור הנ"ל שבכוחו של כל איש כל אדם כל אחד וכל אחת מעם ישראל למשוך ולהמשיך את עם ישראל במעשיו הטובים, שנאמר **"והייתה לעדת בני ישראל למשמרת"**. שהתורה הקדושה והמצוות בבין אדם למקום ובבין אדם לחבירו ובין איש לאישו וכל השאר, הם המגנים על עם ישראל לדורותיו. וכמוכן שכל זה מדובר גם על בנות ישראל הצדקניות והכשרות, שידועות בשלושת המצוות המפורסמות והן **"חנה"** ר"ת **חלה נדה תדלקת הנר**.

השיעור לע"נ רפאל (רפי) בן שמחה וזוהרה (זרי) בת פריחה ע"ה, ולרפואת חולי עמו ישראל וביאת משיח צדקנו, אמן. (שלמה אלביליה הי"ו)

ג. המוצא מעות מפוזרים הרי אלו שלו, שאדם עשוי למשמש בכיסו כל שעה, ומסתמא הרגיש בחסרון המעות, והמעות הגיעו ליד המוצא אחר יאוש הבעלים. וכיון שאין בהם סימן, וגם המקום אינו סימן (שלא היה דרך הינחו), הרי אלו שלו.

יא. מצא פירות מפוזרים, אם ניכר שהונחו שם, לא יגע בהם, ואם ניכר שנפלו, הרי אלו שלו, שמן הסתם הבעלים הרגישו מנפילת הפירות ונתייאשו מהם, שדברי מאכל הרי הם כמעות שאדם עשוי למשמש בהם כל שעה.

יב. אין המקום נחשב לסימן אלא בדברים גדולים שאין דרך בני אדם לגלגלם ממקומם, או במקום שאין דרך בני אדם להלך, אבל דברים קטנים במקום שדרך בני אדם להלך, אין המקום סימן, מפני שמתגלגלים ברגלי אדם ולא נמצאים במקום הראשון.

יג. אבידת נכרי מעיקר הדין מותרת, ואין אדם מצווה להחזירה, שנאמר, **"אבידת אחיך"**. ואם מחזירה כדי לקדש שם שמים, שיפארו וישבחו את עם ישראל שהם בעלי אמונה, הרי זה משובה. וכן במקום שיש חשש לחילול ה', כגון שהחפץ של הגוי אבד ברחוב שברובו דרים יהודים, ויחשודו שהם שגנבו ממנו החפץ, חייב המוצא להחזיר לנכרי שלא יגרום לחילול ה'.

יד. נכרי ששכח מעות בחנות יהודי במקום שגם אחרים יכולים לראותם, ואחר כך בא הגוי ושואל ליהודי אם ראה מעות אלה, מותר לו לשקר ולומר לא ראיתי, שהרי מן הדין זכה באבידה זו.

טו. מי שמצא מעטפה ובה ניירות ערך בחדר הכספות של הבנק, ומסרם לידי המשטרה, ועברו כמה חודשים והאובד לא בא לקחתם, אין לבעלי הבנק שום זכות לקחתם, אלא המשטרה צריכה להחזירם למוצא האבידה, והרי אלו שלו.

טז. מצא מעות מסודרים זה על גב זה, כגון ג' מטבעות שהמטבע התחתונה היתה גדולה, ועליה מטבע קטנה, ועל האמצעית מטבע קטנה יותר, חייב להכריז. וכן אם המעות היו מסודרים בצורת סולם, חייב להכריז, שמסתמא לא נפלו, אלא הבעלים הניחום שם.

יז. מי שאבדה לו אבידה ופגע באבידתו ובאבידת חבירו, אם יכול להחזיר את שתייהן, חייב להחזירן. ואם לא, יחזיר את שלו, שאבידתו קודמת אפילו לאבידת אביו ורבו. כדדרשינן מאפס לא יהיה בך אביון. ואף על פי כן יש לו לאדם להכנס לפניו משורת הדין ולא ידקדק לומר שלי קודם, אם לא בהפסד מוכח. ואם תמיד מדקדק, פורק ממנו עול גמילות חסדים, וסוף שיצטרך לבריות.

יח. פגע באבידת אביו ובאבידת רבו, אם היה אביו שקול כנגד רבו, רבו אביו קודמת, ואם לאו של רבו קודמת. והוא שיהיה רבו מובהק שרוב חכמתו של תורה למד ממנו.

יט. אמר לו אביו או אמו אל תחזיר אבידה זו, הרי זה לא ישמע להם, אפילו אם ביקש שבאותה שעה יעשה לו צרכיו, שהוא ואביו חייבים במצות הבורא להחזיר אבידה לבעליה. ועוד, שכיבוד אב ואם הוא עשה, והשבת אבידה היא עשה ולא תעשה.

כ. הרואה אבידה חייב להחזיר בחנם אם הוא בטל ממלאכתו. אבל אם היה עוסק במלאכתו, ובטל ממנה כדי להחזיר האבידה, לא יאמר לו תן לי מה שהפסדתי, אלא נותן לו שכרו כפועל בטל.

כא. המוצא כלב או חתול רע שמזיק לקטנים, אין צריך להשיבו לבעלים.

מחסד לא מפסידים

שתי משפחות גרו בשכנות בבניין רב קומות. אצל המשפחה שגרה בקומה העליונה כל העניינים התנהלו בסייעתא דשמיא והצלחה מרובה, הם זכו לחתן בן אחר בן ובת אחר בת בשמחה ובטוב לבב, ואילו אצל המשפחה שגרה בקומה מתחת, הכל היה נראה כסתום ולא מוצלח.

במשך כמה שנים הם ניסו לחתן את בניהם ובנותיהם הגדולים אך ללא הצלחה, וזאת מפני שאחיו של אבי המשפחה היה מתעסק שלא ביושר וברמאות עם הבריות, וכשהצד השני היה שומע שמשפחה זו קשורה לאותו אח רמאי, היו מבטלים מיד את השידוך, אפילו כשהיו מגיעים לשלבים מתקדמים.

והנה בחלוף השנים המשפחה שגרה בקומה העליונה התרחבה, הבנים והבנות התחתנו ועמם הגיעו נכדים ונכדות חדשים, והוכרחו בני המשפחה להרחיב את דירתם ולבנות עוד שני חדרים. הם קיבלו את כל האישורים הנדרשים לצורך הבניה, ורק אישור אחד עדיין נותר להם לקבל והוא מהמשפחה שגרו בקומה התחתונה שלא הצליחו עדיין לחתן את ילדיהם.

ניגש ראש המשפחה שבקומה העליונה לשכנו מהקומה התחתונה וביקש ממנו לחתום על אישור להרחבת ובניית שני חדרים נוספים.

נענה אותו שכן והשיב שקודם הוא ילך ויטייעץ עם אשתו, ורק אחר כך יחתום. אשתו שהייתה צדקת ובעלת חסד גדולה, אמרה לבעלה שעל אף הקושי שיש לכאורה בדבר שהשכנים מחתנים את בניהם ובנותיהם והם עדיין לא, מכל מקום עליהם להסיר את הקנאה וצרות העין מליבם, לפרגן לשכנים ולשמוח בשמחתם ולחתום להם על אישור הבניה.

שמוע הבעל לדברי אשתו וחתם על כל האישורים.

הנה כבר למחרת בבוקר, דופקים פועלים בדלת השכנים הגרים בקומה התחתונה ומבקשים להעביר את הסחורה דרך ביתם. התרגז בעל המשפחה בליבו, אך אשתו הרגיעה אותו ואמרה שעליהם להבליג ולתת לפועלים את האפשרות לעשות זאת, "אין דבר, שיהיה לשכנים בשמחה".

הפועלים התחילו את עבודתם, ותוך כדי העבודה בלא שימת לב נפל דלי מלא מלט מהקומה העליונה לביתו של אותו אברך ששהה בבית באותה העת ולכלך את כל בגדיו. זעם אותו אברך וביקש לעצור את העבודה, אך אשתו הרגיעה אותו שוב ואמרה לו להעביר על מידותיו, וכך עשה.

לאחר שסיימו את בניית החדרים ערך השכן הגר בקומה העליונה חנוכת בית והזמין את הקבלן שהיה אחראי על הבנייה וגם את השכן שגר בקומה התחתונה שעזר להם מאוד בבניית החדרים בשיתוף הפעולה החיובי. אשתו של השכן שגר בקומה התחתונה קנתה פרחים וביקשה מבעלה שילך אל השכנים בשמחה ובטוב לבב ויאחל להם מזל טוב.

כך עשה הבעל ובמסירות נפש וכבישת המידות גדולה איחל לשכנו מזל טוב מכל הלב.

והבשורות הטובות לא איחרו מלהגיע...

למחרת בבוקר התקשר שדכן לאב המשפחה והציג בפניו הצעת שידוך עבור בנו הגדול. האב שהיה מלומד בכישלונות השידוכים בשל אחיו הרמאי, הורה לשדכן שיודע תחילה לצד השני שהם ממשפחה פלונית

וישאל אם בכל זאת הם רוצים להתחיל את השידוך, אך השדכן השיב מיד שהצד השני מכיר את המשפחה ובכל זאת רוצה להתחיל בשידוך.

נדהם אבי המשפחה, ושאל בסקרנות מי הם משפחת הצד השני, והשדכן השיב שזה לא אחר מאשר הקבלן שבנה את שני החדרים לשכנו שגר בקומה העליונה.

יש לו בת צנועה וחסודה וכעת רוצה הוא לחתנה עם בן גילה, ומוכן להעניק לזוג החדש דירה חדשה ומרוהטת ואת כל שאר הדברים הנצרכים.

מיד נפגשו הזוג וראו שיש התאמה בניהם, ולאחר חודשים ספורים נכנסו בברית הנישואין בשמחה ובטוב לבב.

בשעת רצון אמר אבי הכלה – הקבלן, לאבי החתן – השכן מהקומה התחתונה, שהדבר שגרם לו להתחיל את השידוך הזה הוא הנדיבות הכל כך גדולה שראה אצלם במשפחה.

כקבלן דירות הוא חווה על בשרו כמה צרות וקשיים מערימים השכנים בבניית חדרים נוספים ופעמים רבות שגורמים להפסקת העבודה באמצע, אך הם התנהגו באדיבות גדולה, ואף על פי שנפל דלי עם מלט בביתם לא הורו על הפסקת העבודה.

למשפחה עם כזה לב טוב ואדיב הוא רוצה שבתו הגדולה תכנס.

ומכאן ואילך האיר המזל לאותה משפחה וחיתנו את שאר בניהם ובנותיהם בשמחה ובטוב לבב.

ללמוד שאדם שמסיר ומסלק את הקנאה והתחרות מליבו, ומתנהג בלב פתוח ונדיבות, ועושה חסדים עם הזולת, הרי שלעולם לא יפסיד מכך והצלחתו קרובה לבוא.

התיקון לקרח פרה אדומה

פרשה זו נכתבה דווקא כאן כתגובה לפרשה הקודמת-קורח. קורח כפר במשה והיה ה"רפורמי" הראשון, וטען כי ה' נתן את התורה אבל רק ראשי פרקים, ואת הפרטים משה הוסיף מדעתו. ה' ציווה לבנות את המשכן אבל למנות את אהרן - משה מדעתו מינה.

אך כיון שמשה קיבל זאת כך משמיהם הוא ענה לקרח - בין אם הדבר מוכן ובין אם לא!

ומכיוון שקרח גלגל וכתוב "ובני קרח לא מתו", היינו שיתכן שנשאר משהו בספק בליבויהם של השומעים, לכן באה פרשת פרה אדומה שנבין שטעמי המצוות למעלה משכלנו והבנתנו.

"כי לא דרככם דרכי נאום ה'", ולמרות שקרח צדיק היה ("צדי-ק כתמ-ב יפר-ח" ס"ח קרח) לא הצליח להשיג את טעמי המצוות. טענתו דומה לסיפור הבא:

נהג משאית בא לרוב ושאל האם הוא צריך לומר פסוקי דזמרה באם גמר את כל ספר התהילים לפני התפילה?!

חייל הרב וענה לו: אם יבקשו ממך לקחת ולהוביל מיכלי דלק, תסכים?

"בוודאי" – ענה האיש.

ולפני הנסיעה תמלא את מיכל הדלק שלך? הקשה הרב. "ודאי, אחרת המשאית לא תיסע..." – ענה בביטחון.

אבל המשאית גדושה חביות דלק?! שאל הרב.

ענה נהג המשאית: "אויי... באמת... אין קשר ביניהם!"

לרגע זה חיכה הרב ואמר: "גם אין קשר בין התהילים שקראת לפסוקי דזמרה בתפילה..."

כן הוא בטעות קרח, אין קשר בין חוט התכלת לטלית כולה...

פרה אדומה - חטא העגל

"זאת חוקת התורה"...

אומר רש"י: לפי שהיו אומות העולם מצערים את ישראל, לפיכך כתב בה חוקה - גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה!

איך אתה אומר שמצות פרה אדומה היא חוק בלא טעם? הרי ר' משה הדרשן כבר הטעים לנו את המצוה... תבוא האם ותקנה את צואת בנה - כפרה על חטא העגל! אז למה אתה קורא לה חוקה?!

אומר הישימח ישראל: מה גרם לחטא העגל? פגם באמונה! כי זה משה האיש, לא ידענו מה היה לו...

מה התיקון לפגם באמונה?

התיקון לחטא העגל זה ללכת אחרי הקב"ה בתימיונות בלי לחשב חשבונות ובלי להרהר אחריו... ממילא יוצא שהטעם למצות פרה אדומה, שבאה לתקן את חטא העגל, זה שהמצוה בעצמה תהיה ללא טעם!

זאת תכלית הטהרה של היהודי... לא להרהר אחרי הקב"ה - תמים תהיה עם ה' אלוהיך!

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

חינוך בשולחן השבת

שולחן שבת הוא זמן והזדמנות לחנך:

כינוח אב ואם - חשוב לחנך להמתין עד שהאם מתיישבת ואז מתחילים לאכול. אין זה מכובד שהאבא טורחת ועד שהיא מסיימת להגיש את האוכל, סיימו כולם לאכול. ההמתנה מחנכת לכבד, מחנכת שלטת עצמית ועוד.

דוגמא אישית - במהלך הסעודה מתרחשים כל מיני "תקריות". כוסות נשפכים ונשברים ועוד. לא לאבד עשתונות כשדברים נשברים. אדם ניכר בכוסו. כבודו של ילד שווה יותר מכוס זכוכית! זו הזדמנות לדוגמה אישית של שלטת ואיפוק.

לשתף - הזדמנות לשתף את הילדים בניצוצות השגחה שחלפו במהלך השבוע. הזדמנות לשבח ילד על הצטיינות או מאמץ מיוחד בשבוע החולף, זה הופך את השולחן למקום חם ונעים.

לסיים: להתפלל לסיעתא דשמיא. מספרים על הגה"צ רבי חיים ברים זצ"ל, שהיה מתפלל כל ערב שבת: ריבנו של עולם, נתת לי דגים לכבוד שבת, נתת לי חלות לכבוד שבת, נתת לי בגדים... בבקשה תן לי שבת לכבוד שבת...

כל הישועות והברכות

ל"ש"י וד"ה ז"סימי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל משפחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה ולרפואת אלון בן חן-חיה וילדיהם לטובה ויחיו.

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

כל הישועות והברכות

ל"ש"י וד"ה ז"סימי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל משפחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה ולהבדיל לע"י משה נאמן בן מרים ז"ל השבוע פקידת חודשו שימליץ טוב בעד כל משפחתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

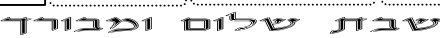
למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

פרכה והלכה

למשה וטובה שמאי יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ולא-ירא'ל ואירטל' עמר שיזכו לזרע קודש ב- קיימא במהרה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולהריון בן טובה וזיווג הגון משרש נשמתו

לעילוי שבת שמחה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

עלאי דורון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל משה נאמן בן מרים ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בת חנה ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעוז בן זארי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זוליקה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזוליקה ז"ל
אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו ראובן לוי בן טרג'ה הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן שויה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימי בת גורג'ה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת דינה זלרי בת סולטנה מנב"ת	שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בן-יוחאי בן עדי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גורד מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת